

[Lissa Mathiasen]

side, var meget fornuftigt, når der blev talt om den helt naturlige konsekvens af, at der kun har været kommunal anvisningsret til løsning af bolig sociale formål i den almennyttige sektor.

Det har naturligvis den konsekvens – og dermed har jeg også svaret hr. Pelle Voigt – at vi ikke får den spredning i beboersammensætningen, som vi hele tiden har ment er nødvendig. Derfor har vi – og det ved hr. Pelle Voigt også godt – for år tilbage, endda et par gange, fremsat forslag, som er gået ud på at få kommunal anvisningsret også i forhold til den private udlejningsmasse, og derfor glæder vi os, som jeg sagde før, over, at forslaget nu er kommet. Vi erkender, at der åbenbart skulle lidt mere til, men vi glæder os over det alligevel, for vi tror faktisk, at det er et væsentligt element i at få den nødvendige spredning i beboersammensætningen.

Og stadig væk synes jeg da, at hr. Kim Behnke skal roses, når der faktisk kommer nogle fornuftige ord fra hans side.

Kim Behnke (FP):

Den bekymring, vi har for, at der opstår sociale ghettoer rundt om i landet, er ikke kun noget, vi giver udtryk for her i dag, det er virkelig en bekymring, som vi har, og derfor ønsker vi også at være med til at forhindre det og at afhjælpe de problemer, der er med sociale ghettoer.

Men det er lidt, som om man, når man konstaterer, at den kommunale anvisningsret i den almennyttige sektor giver problemer, prøver at løse problemet ved at sige: Jamen så skal man også have en kommunal anvisningsret i den private del af boligbyggeriet. Det tror vi ikke løser problemet, for problemet er den kommunale anvisningsret.

Og hvorfor er den så overhovedet opstået? Ja, det er den jo, fordi de almennyttige selskaber har solgt deres sjæl, de har modtaget offentlige midler, og det er på grund af de offentlige midler, at man så har været nødt til at tillade, at kommunerne har en anvisningsret.

De private udlejere har en grundlov, som siger, at de har ejendomsretten, de har retten til at bestemme over den ejendom, de ejer. Man har tidligere – det refererede fru Lissa Mathiasen også – forsøgt, om man kunne omgå det, men det viste sig, at det kunne man ikke, fordi

det ville være ekspropriationslignende, hvis det offentlige gik ind og bestemte over private ejendomme. Det er vi enige i at det ville være, og derfor glæder vi os over, at det forslag er taget af bordet.

Nu forsøger man så at skruer det sammen på en anden måde med en form for legalisering af boligdusør. At det specielt er denne regering med den partisammensætning, den har, der vil legalisere boligdusører, forstår vi simpelt hen ikke. Harmen har jo været udtalt, når man har hørt om eksempler, hvor folk har givet 10.000 eller 20.000 kr. under bordet for at komme ind i en stor herskabslejlighed i det indre København eller på Frederiksberg. Det skulle i hvert fald forbydes, mente man, og derfor fik man jo begrebet boligdusør.

Hverken advokater, udlejere eller andre skulle have lov til at modtage en særlig dusør for at stille et lejemål til rådighed; men det er jo lige præcis det, man giver kommunerne tilladelse til nu. Hvis bare de vil lægge nogle penge – det er så ikke under bordet, men over bordet – bare de vil lægge 8.000 kr., 10.000 kr. eller 12.000 kr. på bordet, så kan de købe sig frem i køen, så kan de købe sig til nogle rettigheder. Det forstår vi simpelt hen ikke at den nuværende regering vil lægge navn til.

Sagen er jo, at hvis en privat udlejer ikke ønsker at stille sin ejendom til rådighed for f.eks. udlændinge, eller hvis man ikke vil have udlændinge ind i et område, så kan der vel ikke købslås om det synspunkt for 8.000 kr., 10.000 kr. eller 12.000 kr. Enten har vedkommende det synspunkt, eller også har vedkommende ikke det synspunkt, og det mener jeg ikke at kommunerne skal til ligesom at købe sig udenom.

Jeg er fuldstændig enig med SF's ordfører, hr. Pelle Voigt, i, at det vil være nogle af dem, der har de dårligste ejendomme rundt omkring, og det er nogle af dem, som i forvejen stiller boliger til rådighed, som vil udnytte dem her mulighed for at få nogle ekstra penge i kassen, og så er spørgsmålet: til fordel for hvem?

Der er problemer med sociale ghettoer rundt omkring, men det er bestemt ikke løsningen, at man giver kommunerne mulighed for at betale boligdusør.